

NOUSEVAN SUKUPOLVEN KASVATUS

LUOKKATIETOISESTI valveutuneelle palkkatyöväestölle nykyinen koulukasvatus, erikoisesti kansakoulukasvatus, on pulmallinen kysymys. Tämä pulmallisuus tulee erikoisemmin eteen siirtolaispalkkatyöväestön keskuudessa tässä maassa.

Sellaisessa luontaistalouden maassa, kuten esim. Suomi, josta Tie Vapauteen lukijat suurimmaksi osaksi ovat tänne siirtyneet, kansakoulujärjestelmä oli vasta alkukehitysasteellaan meidän lapsina olessamme. Näin muodoin ja erikoisesti luontaistalouden vallitessa ei kouluopetus ollut liioin varsinaiselle väestölle kokonaisuudessaan tarpeellinen, eikä sen johdosta koulupakkoa ollut olemassa. Nyt, eläessämme tällaisessa teollisuusmaassa, kuten Pohjois Amerikan Yhdysvallat, ei tietenkään kuule kenenkään vanhemman suusta: "mitä ne meidän lapset kouluun menevät — oppivat siellä vain laiskoiksi."

Lasten koulussa käynti on siis luonnollinen ja yleisesti vallitseva ilmiö. Näin muodoin meidän tulee myöskin oppia suhtautumaan koulukysymykseen jo toisella tavalla entisen välinpitämättömyyden sijasta.

Mitä On Kansakoulu?

Kaikissa sellaisissa maissa, joissa teollisuus on kehittynyt sille asteelle kuten esim. Yhdysvalloissa, on kansakoulu valmistava laitos, missä nousevaa sukupolvea kasvatetaan kelpaavaksi täyttämään paikkansa yhteiskunnassa sitä hyödyttävällä tavalla. Kun pidämme mielessämme, mikä se yhteiskunta on, jossa elämme, niin käsitämme myöskin helposti, että nykyinen kansakoulukasvatus on sen mukaista.

Kun edelleen otamme huomioon luokkaviihan mikä jakaa yhteiskunnassa elävät ihmiset kahteen luokkaan ja että vallassa olevan luokan määrättävissä on koulujen opetusohjelmat, joten siis lapsemme saavat vissinlaisen, vissin käsitteen mukaisen, kasvatuksen ja tästä johtuen juuri kasvatuskysymys tuleeikin meille erittäin pulmalliseksi.

Ei ole epäilemistäkään siitä, etteikö nykyinen tässä maassa vallitseva kansakoululaitos olisi kehitetty parhaimmaksi kuin minkään muun maan koululaitokset. Mutta tämä ei kuitenkaan merkitse sitä, että tämän maan kouluissa olisi opetus parhainta. Paul Blanshard kirjoittaa Nation Magazines-

sa tästä kysymyksestä seuraavaa: "Me olemme ainakin sata vuotta jälessä euroopalaisista yrityksessämme kohottaa nuorukaistemme ihanteellisia käsityksiä yhteiskunnan uudelleen rakentamisen hyväksi." Se mitä edellä on sanottu tarkoittaa vain Amerikan koulujen kohottamista kouluina niiden nykyiselle asteelle, välittämättä siitä mitä niissä opetetaan ja miten niissä nuorukaisiamme kasvatetaan.

Amerikan Koulujen Kustannukset.

Yhdysvaltain Kasvatustoimisto on julkaissut äskettäin tilaston tämän maan koulujen kustannuksista ja siinä mainitaan, että viimeisinä vuosina Yhdysvaltain veron maksajat ovat kaksinkertaistuttaneet veronsa koulujen osalle, ollen ne nykyään hyvän joukon yli biljoonan dollaria vuodessa. Tämän lisäksi veloitetaan veron maksajat suorittamaan noin \$3,000,000,000 uusien koulujen rakentamiseksi yksinomaan. Tähän eivät vielä kuulu ne lahjoitukset, joihin annetaan koulujen ylläpitämiseksi, jotka mainitun toimiston raportin mukaan nousevat noin kahdestakymmenestä miljoonasta dollarista kolmeenkymmeneen miljoonaan vuosittain.

G. W. Hinman, joka tekee selvää edellä mainitusta raportista, kysyy, että kannattaako tällainen sijoitus kouluhin ja vastaa, että se kannattaa hyvin kansakouluihin ja korkeakouluhin asti, mutta siitä eteenpäin opistoihin ja yliopistoihin nähden se ei enään kannata. Miksi niin? Siksi, että kansakouluista ja korkeakouluista juuri tulee ulos joukkoina ne oppilaat, jotka ottavat paikkansa suorastaan Amerikan teollisuusissa. Näin siis suorastaan kansakouluopetus on ja tulee olla vallitsevan yhteiskuntajärjestelmän puitteissa alusta loppuun asti rakentavaa työtä vallitsevan järjestelmän tukemiseksi. Näin muodoin vallitsevan yhteiskuntajärjestelmän säilyttäminen ja ainoana oikeana pitäminen on tämän maan koulukasvatuksen a ja j o.

Koulujen Opetus.

Miten seikkaperäisesti yksityisomistuksen pyhyys painetaan jo korkeakouluissa oppilasten mieliin, siitä antaa mainion kuvan New Jersey'n kouluille erikoisesti valmistettujen oppikirjojen sisältö. Näistä huomauttavat Melville J. Herkovits ja Malcolm M. Willey mainiten kolme eri oppikir-

jaa, nim.: "Actual Democracy; The Problems of America ja The Problem of Private Property". Näissä osoitetaan miten kansanvalta ja yksityisomistus ovat toisistaan erottamattomia. Viimeksi mainitun kirjan sivulla 63 sanotaan:

"Yksityisomistus on Amerikan kansanvallan perusta. Se on yhteiskunnallisen edistyksen eittämätön luettelo. Sen alku perustuu yhteiskunnallisiin syihin ja se on kasvanut jatkuvasti yhteiskunnallisten suostuntalakien puitteissa. Se on perusta, mille koko meidän yhteiskunnallinen järjestelmämme on rakentunut. Sitä ei voida hävittää hävittämättä sen mukana myöskin niitä ihanteita kansanvallasta, joihin amerikalaiset luottavat."

Ja ettei myöskään jää työläiset liikkeen huomioonottamatta, niin mainitaan työväenliikkeistä saman teoksen sivuilla 73 ja 74. Siinä luetellaan kaikki tämän maan huomatuimmat työväenjärjestöt, kuten Railway Brotherhoods, Knights of Labor y. m. ammattijärjestöt ja annetaan niille ystävällinen tunnustus. Mutta kun tullaan neijänteen uniomuotoon, niin sanetaan:

"On olemassa onnettomuudeksi myöskin neljäs ja vastenmielisempi uniomuoto, mikä kutsuu itseään vallankumoukselliseksi uniomuodoksi. Se voi olla sosialistinen luonteeltaan, kuten oli Western Federatin of Miners, taikka sitten anarkistinen, kuten on Industrial Workers of the World. Se on luokka, eikä niinkään ammattitietoinen, kuten edelliset uniot ja vastakkainen palkkasikä muulle yhteiskuntajärjestelmälle. Tämä uniomuoto ei tavallisesti välitä mitään työnantajain oikeuksista ja se luottaa sabotaasiin monissa eri muodoissaan, suoranaista omaisuuden hävittämisestä yksinkertaiseen työn hiljentämiseen asti työmaalla."

Yllä olevat lainaukset osoittavat sangen selvästi ajattelevalle lukijalle, minkälaista käsitettä kouluissa opetetaan ja minkälaisen mielipiteen omaavat lapsemme, jotka pääsevät ulos kansakoulun-, taikka korkeakoulun luokkahuoneista.

Koulunkäyntiä emme kuitenkaan voi välttää, joten tässä kohdassa tämä asia ei ole ensinkään luokka näkökannalta ja lasten suhteista valvutuneiden vanhempien luokkapyrkimyksiin nähden, niin vähäpätöinen ja helppo asia, kuin ehkä yleensä muutamien taholta pidettäne.

Siis kerta kaikkiaan Amerikan, samoin kuin kaikkien muidenkin maiden kapitalistiluokan kontrolloeraamien koulujen pyrkimys ja tarkoitus on kasvattaa "kunnon" kansalaisia, tuottamaan halvoilla kustannuk-

silla mahdollisimman paljon rikkauksia vallassa olevalle luokalle. Mitenkä muuten se voisikaan olla. Tämä vain toteaa historian materialistisen käsityskannan tässäkin kysymyksessä kirjaimellisesti. Meidän on vain sitä oikein ymmärrettävä ja ymmärryksellä asiaan suhtauduttava.

Lasten Vanhempien ja Sunnuntaikoulujen Tehtävät.

Kerran eräässä lasten iltamatilaisuudessa sunnuntaikoulun johtaja ja opettaja puhui tästä kysymyksestä ja silloin joutui tämän kirjoittaja häntä varoittamaan liian pintapuolisesta ja ylimalkaisesta vallitsevan koulujärjestelmän solvaamisesta. Meidän jokaisen täytyy myöntää, että meidän sunnuntaikoulumme eivät mitenkään kykene kilpailemaan vallitsevien koulujen kanssa teknillisten aineiden opetuksessa, joten tämän kirjoittaja on sitä mieltä, että sunnuntaikoulujemme ja lasten vanhempien tulisi työskennellä vallitsevien koulujen kanssa sopusoinnussa mikäli teknillisten aineiden opetus on kysymyksessä. Mutta mikäli moraalinen kasvatus ja luokkakäsitteiden selvittäminen kysymyksessä on, niin lasten vanhempien ja sunnuntaikoulujen pyrkimyksenä tulisi olla lasten ohjaaminen itsenäisen ajattelun tielle. Niiden tehtävänä täytyisi olla materialistisen maailmankatsomuksen selvittäminen lapsille, joka on aivan päinvastaista, mitä porvarillisissa kouluissa lasten päihin isketään.

Ennemmin on jo Tie Vapauteen lukijoille tehty selkoa siitä, miten ylemmissä kouluissa tarjottava opetus kuolettaa oppilaiden itsenäisen ajattelun. Erikoisesti tästä asiasta on selostettu kirjoituksessa, jossa selostetaan Upton Singläirin kirjateosta, nim. "Goos Step". Kansakoulut ja korkeakoulut eivät ole tässä suhteessa poikkeusasemassa. Täten siis tässä suhteessa on sunnuntaikouluilla, joita valvutuneiden työläisten toimesta pidetään yllä, sekä myöskin lasten vanhemmilla erikoisen suuri merkityksellinen ja tärkeä tehtävä.

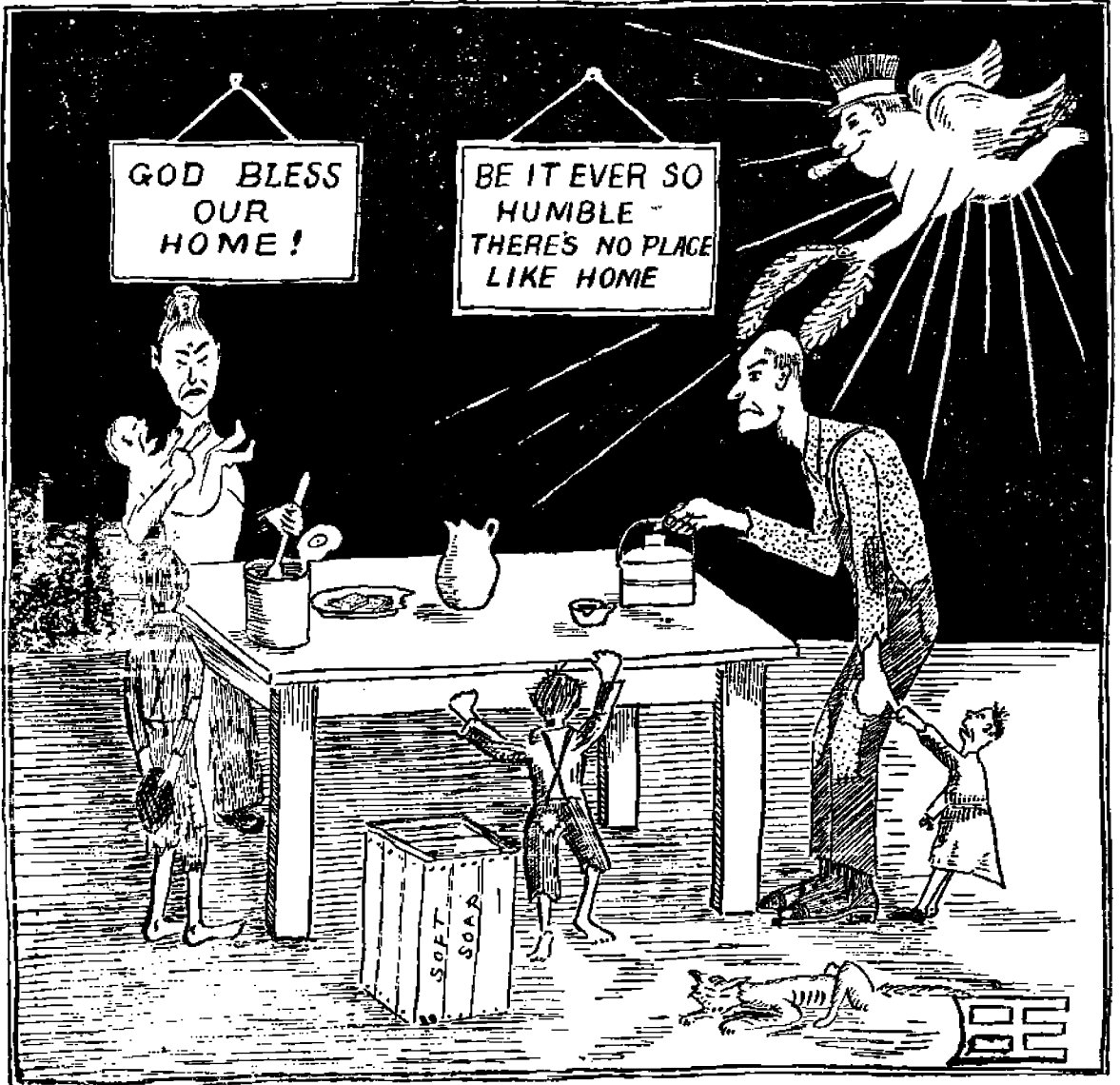
Edellä on viitattu siihen, että ei ole suu- restikaan hyödyllistä, vaan pikemmin päinvastaista, yrittää vähentää yleisten koulujen auktoritteettisuutta ja halventaa niiden merkitystä lasten silmissä, mikäli teknillinen opetus on kysymyksessä, sillä lapsemme jokatapausessa kuitenkin joutuvat niistä pää-asiaassa kaiken teknillisen opetuksen hankkimaan. Sen sijaan tehtävämme on koettaa edistyä vointimme mukaan lasten rinnalla ja johdattaa nousevaa polvea itsenäiseen ajatteluun luokkakasvatuksen kautta

kouluopetuksen keralla. Meidän on kehitettävä itseämme kykeneviksi poistamaan lapsistamme ne harhaopit, porvarilliset ihanteet ja epämateriaalistiset käsitteet, jotka heidän päihinsä porvarillisissa kouluissa isketään.

Täten toimien kehitämme nousevat nuorukaiset ymmärtämään luokkakäsitteitä ja luokkataistelua teoreettisesti, joten he sil-

loin kuin he joutuvat olosuhteiden pakoittamina siihen käytännöllisesti osaa ottamaan joutuessaan teollisuuksien palvelukseen, kapitalistisen riiston ja piiskurijärjestelmän alaiseksi, ovat tietoisia ja mahdollisimman kyvykkäitä työväenluokan vapaustaistelijoita — kapitalistisen rosvojärjestelmän lepymättömiä vihollisia.

T. K.

“Maassa rauha ja ihmisillä hyvä tahto.”